

STÓR ÚTSØLA

BYRTAR Í MORGIN KL. 9

LAMPUBÚÐIN

DR. JAKOBSEN S.C. 7 TLF. 17303

Landssjúkrahúsið hevur ongan góðan

-Vit hava avmarkað fíggarligt tilfeingi - resursir, og vit noyðast at nýta hetta tilfangið sum frægast og skilabest. Eg eri ivaleysur í, at vit fáa sum best burtur úr, um vit satsa upp á at útbyggja Landssjúkrahúsið segði Jóannes Dalsgaard, tingmaður tá fíggarlógin varð til viðgerðar. Hann helt fyrri, at Landssjúkrahúsið ongan góðan hevur, nú sjúkrahúspolitikkurin er vorðin ein kastibløka hjá trongskygdum lokalpolitiskum áhugamálum. Hann segði:

Eg fari stutt at venda mær til nøkur ávís málseki. Tað er gleðiligt, at niðurtúrurin hjá landssjúkrahúsinum nú tykist vera steðgaður. Hesin stovnur, ið var eitt hitt harðast rakta offrið hjá undanfarnu samgongum fær eftir uppskotinum nákað meira, 211,5 móti 207,5 í ár. Hetta røkkur so til keyp av nøkrum neyðturviligum tólum og til setan av einum serlækna afturat. Tað er bara gott, men uppi á longri sikt kunnu vit ikki bjóða landssjúkrahúsinum so vánalig kor. Landssjúkrahúsið er okkara central-sjúkrahús. Vit hava bert hetta eina og vit skulu bert hava hetta eina central-sjúkrahúsið. Tað ber tí ikki til og verður ikki góðtikið, at hesin stovnur í framtíðini verður soleiðis haggreiddur, at hann ikki megnar at røkja sínar framtíðar. Tað er spyrja k

stýrismannin, hvussu vordðið er við konverteringunum og hvussu tað gongur við at fáa greiði á uppgávubýtinum millum tey trý sjúkrahúsin? Hvussu er vordðið við arbeiðssætlanini fyri føroyska sjúkrahúsvirkið? Vit hava avmarkað fíggarligt tilfeingi — resursir, og vit noyðast tí at nýta hetta tilfeingið sum frægast og skilabest. Eg eri ivaleysur í, at vit fáa sum best burtur úr, um vit satsa upp á at útbyggja landssjúkrahúsið í Havn og skal í hesum sambandi vísa á tað, sum fráfarandi yvirlækni segði við Sosialin herfyri um sjúkrahúspolitikkin. Vit áttu at lurta eftir einum so skilagóðum manni, ið talar út frá royndunum frá einum longum lívi í tænastu hjá sjúkrahúsvirkinum.

Tað er út frá hesum eitt vónbrot at lesa iløguaetlanina fyri landssjúkrahúsið. Eg dugi ikki at lesa

hana øðrvísi enn, at tann ætlaða útbyggingin av landssjúkrahúsinum er

slept fyrri tað, sum er eftir av hesari öldini. Hetta er syndarligt!

Eg kann ikki bara mær fyrri at samanbera støðuna í dag við støðuna í sekstíárunum, tá tann stóra útbyggingin av landssjúkrahúsinum varð samtykt her á lögtingi. Tá var at kalla einki mark fyrri tí vælvild, ið lögting, landsstýri og staturin vistu landssjúkrahúsinum. Nú tykist landssjúkrahúsið ongan góðan at hava og sjúkrahúspolitikkurin er vorðin ein kastibløka hjá trongskygdum lokalpolitiskum áhugamálum.

Tá hetta er sagt, skal

tað samstundis viðgangast, at iløguaetlanin annars er ein ljósglotti í búskaparliga myrkrinum. Hon er sera skilagóð og væl avvvegað. Føroyska byggivinnan veit nú, hvat hon hevur at vænta frá tí almenna og kann leggja sitt virkseimi til rættis eftir hesum. Verður iløguaetlanin annars fylgd, so kemur hon at fáa væl av fólki aftur í arbeiði innan ta hart kroystu byggivinnuna.

